

ע"פ 7852/20 - מדינת ישראל נגד ג'האד בן אחמד סאלח

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 7852/20

ע"פ 7969/20

לפני:

כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט ד' מינץ

מדינת ישראל

המערער בע"פ 7852/20
והמשיבה בע"פ 7969/20

נגד

ג'האד בן אחמד סאלח

המשיב בע"פ 7852/20
והמערער בע"פ 7969/20

ערעורים על הכרעת הדין וגזר הדין של בית המשפט
המחוזי בחיפה מיום 10.6.2020 ומיום 30.9.2020
בת"פ 47794-06-17 שניתנו על ידי כבוד השופט א'
פורת

(21.6.2021)

י"א בתמוז התשפ"א

תאריך הישיבה:

עו"ד עודד ציון

בשם המערער בע"פ 7852/20
והמשיבה בע"פ 7969/20

עו"ד פאהום זועבי

בשם המשיב בע"פ 7852/20
והמערער בע"פ 7969/20

מר דוד וילר

מתורגמן:

פסק-דין

השופט נ' סולברג:

1. ערעור וערעור שכנגד על גזר הדין של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט א' פורת), בת"פ 47794-06-17 מדינת ישראל נ' סאלח (30.9.2020), שבגדרו הושטו על המערער בע"פ 7969/20 והמשיב בע"פ 7852/20, ג'האד בן אחמד סאלח (להלן: ג'האד), 8 שנות מאסר בפועל; 12 חודשי מאסר על תנאי; פסילה מלהחזיק ברישיון נהיגה למשך תקופה של 15 שנים; וכמו כן הוא חוייב בתשלום פיצויים למשפחת הקורבנות. ג'האד הורשע בביצוע שתי עבירות

שעניין המתה בקלות דעת; נהיגה תחת השפעת סמים; סטייה מנתיב תחבורה; ונהיגה במהירות לא סבירה. תחילה נסוב ערעורו של ג'האד גם על הכרעת הדין, אך בהמלצתנו, במהלך הדיון, חזר בו ג'האד מערעורו זה. על כן, נדרשים אנו עתה לדון בערעורים מזה ומזה, על גזר הדין של בית המשפט המחוזי.

תמצית העובדות ועיקרי הכרעת הדין בבית המשפט המחוזי

1. אסון כבד פקד את משפחת כץ, ביום 8.10.2016. בצהרי אותו יום, נהג ג'האד במכונית מסוג מרצדס בכביש 70 לכיוון צפון (להלן: המכונית). סמוך לשעה 13:50, בהגיעו לצומת שבו מצטלב כביש 70 עם כביש 89 (להלן: צומת כברי), פנה ג'האד שמאלה, אל כביש 89, לכיוון נהריה. כביש 89 הוא כביש בין-עירוני, הכולל נתיב נסיעה אחד לכל כיוון, ומעקות בטיחות תוחמים את גבולותיו, משני צדיו. ג'האד ביצע את הפניה במהירות מופרזת, תוך שהוא עוקף מן השול הימני, קטנוע קטן שנסע בכיוון נסיעתו. בשעה שהגיע ג'האד לעקומה השמאלית בכביש, איבד שליטה על המכונית, סטה מנתיב נסיעתו, ופגע במעקה הבטיחות המוצב מימין לכביש. בעקבות ההתנגשות במעקה ימין, סטה ג'האד עם מכוניתו לנתיב הנגדי, ופגע במכונית מסוג טויוטה שנסעה שם באותה שעה. כתוצאה מההתנגשות העזה בין כלי הרכב, נהדפה מכוניתו של ג'האד לימין ונעצרה בנתיב הימני, ואילו המכונית שבה התנגש הוטלה אל מעבר למעקה הבטיחות, ונעצרה בתעלה שבצד הכביש. במכונית הטויוטה, שבה פגע ג'האד, ישבו 4 אנשים: הנהג המנוח אסף כץ ז"ל; רינה פרץ אשת המנוח, אשר ישבה לצדו במושב הנוסע הקדמי (להלן: רינה); המנוחה רחלה כץ ז"ל, אמו של המנוח, אשר ישבה במושב האחורי; ובנוסף גם בנם הקטן של המנוח ורינה, פעוט כבן שנתיים, שישב במושב בטיחות במושב האחורי. מותם של אסף ורחלה, נקבע במקום. אשת המנוח, רינה, נפצעה פציעות קשות, שכללו שברים בכל חלקי גופה, פגיעה בעיניים וקרע בכבד. ג'האד אף הוא נפצע בתאונה, ונגרמו לו שברים בגפיים התחתונות. גם כלי הרכב ספגו נזקים כבדים, בשל עוצמת הפגיעה.

2. חקירת משטרה שנערכה לאחר מכן, העלתה כי בעת התאונה נהג ג'האד במהירות מופרזת, כשהוא נתון תחת השפעת סם מסוכן מסוג קנביס. נוכח ממצאים אלה, ובשים לב גם לתוצרי חקירה נוספים שנאספו על-ידי המשטרה, הוגש ביום 21.6.2017 כתב אישום, שבו יוחסו לג'האד שתי עבירות שעניינן הריגה (בעקבות תיקון מס' 137 לחוק העונשין (התשע"ט-2019, ס"ח 230); (להלן: חוק העונשין), אלה הומרו לאחר מכן לעבירות המתה בקלות דעת); נהיגה תחת השפעת סמים; סטייה מנתיב תחבורה; ונהיגה במהירות לא סבירה.

3. ביום 10.6.2020 הרשיע בית המשפט המחוזי את ג'האד בביצוע שתי עבירות של המתה בקלות דעת - לפי סעיף 301ג לחוק העונשין; עבירה של נהיגה בשכרות - לפי סעיפים 62(3), 64ב(2) ו-64ב(4) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961, יחד עם תקנה 169 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן בהתאמה: פקודת התעבורה ו-תקנות התעבורה). ודוק: בסעיף 64 לפקודת התעבורה, נקבע כי "שיכור" הוא "מי ששותה משקה משכר בעת נהיגה או בעת שהוא ממונה על הרכב" וכן "מי שבגופו מצוי סם מסוכן או תוצרי חילוף חומרים של סם מסוכן"; עבירה של סטייה מנתיב תחבורה - לפי תקנה 40 לתקנות התעבורה; ובעבירה של נהיגה שלא במהירות סבירה - לפי תקנה 51 לתקנות התעבורה.

עיקרי גזר הדין של בית המשפט המחוזי

4. ביום 30.9.2020 גזר בית המשפט המחוזי את דינו של ג'האד. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, שקל בית המשפט המחוזי את הערכים המוגנים שנפגעו, בהם שלום הציבור ובטחונו; את מידת הפגיעה בהם; את מדיניות

הענישה הנוהגת, כפי שזו עולה מפסקי דין קודמים; ואת הנסיבות הנוגעות לביצוע העבירות מושא האישומים. במסגרת זו קבע בית המשפט המחוזי, כי "המדובר באירוע אחד המצדיק קביעת מתחם ענישה אחד". לאחר מכן, פנה בית המשפט המחוזי לסקור את מדיניות הענישה הנוהגת, ובהקשר זה ציין כי "בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת אמנם כי 'בעבירות של נהיגה בשכרות שגרמו לתוצאה קטלנית קיים מנעד רחב של עונשים [...] לצד זאת הודגש שוב ושוב כי 'נהיגה במצב של שכרות מסכנת את חייהם של הנוהגים בכביש והיא מהווה גורם מרכזי למספרן הרב של תאונות הדרכים. על כן יש לנקוט במדיניות ענישה מרתיעה ולהעניש בחומרה נהגים הנתפסים כאשר הם נוהגים בשכרות [...]'. על רקע האמור, נקבע כי מתחם העונש ההולם עומד על 7-12 שנות מאסר בפועל, לצד עונשי מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה לתקופה ממושכת, ופיצוי כספי הולם לקורבן העבירה.

5. לאחר שקבע את מתחם העונש ההולם, ומשלא מצא מקום לסטות ממנו, פנה בית המשפט המחוזי לגזור את עונשו של ג'האד בתחומי המתחם. בתוך כך, שקל בית המשפט המחוזי את העובדה כי ג'האד לא קיבל אחריות מלאה למעשיו, ואף טען, בהעדר עיגון עובדתי ממשי, כי אחריותו המשפטית והעובדתית לגרימת התאונה מוגבלת; בית המשפט המחוזי שקל גם את תרומת אביו של ג'האד לחברה בישראל, וזקף אותה, ולו במעט, גם לזכותו של ג'האד. בהתחשב בכל אלה, נקבע לבסוף, כאמור בראשית הדברים, כי ג'האד ירצה 8 שנות מאסר בפועל, לבד מעונשים נלווים.

עיקר טענות המערערת בע"פ 7852/20

6. המדינה טוענת בערעורה על גזר הדין, כי חומרתם המופלגת של המעשים שביצע ג'האד, ודאי תוצאותיהם הקשות מנשוא, לא זכו לביטוי הולם בגזר הדין. לטענת המדינה, מתחם העונש ההולם שקבע בית המשפט המחוזי, אינו מבטא נכונה את ההוקעה הציבורית הראויה, ואת הסלידה החברתית מפני מעשיו של ג'האד. עוד נטען, כי ראוי ליתן את הדעת על כך שאין מדובר, למרבה הצער, במקרה חריג במחוזותינו. למגינת הלב, נהיגה תחת השפעת סמים או אלכוהול, היא בבחינת 'מכת מדינה' המלווה את חיינו זה שנים רבות. להוכחת דבריה, מצביעה המדינה על שורה של פסקי דין שיצאו מלפני בית משפט זה, בהן עמד בית המשפט, לא אחת, על הצורך במאבק בלתי מתפשר בעבירות כבענייננו; הן נוכח השלכותיהן ההרסניות, הן לצורך הרתעת היחיד והרבים. בנוסף, הפנה ב"כ המדינה לתסקירי נפגעי העבירה, שמהם ניתן ללמוד על החורבן הכבד שהמיט ג'האד במעשיו, על בני המשפחה של המנוחים. אמנם, במסגרת טיעוניה הכירה המדינה בכך שמנעד הענישה בעבירות מושא דיוננו הוא רחב, כך שניתן למצוא דוגמאות לענישה מקלה, מחד גיסא, וענישה מחמירה, מאידך גיסא. אולם, בנסיבות המקרה דנן, נטען כי היה על בית המשפט המחוזי לקבוע מתחם ענישה חמור מזה שקבע.

7. אשר לגזירת העונש בתוככי המתחם, נטען כי שגה בית המשפט המחוזי בעת שבחר להציב את עונשו של ג'האד סמוך לתחתית מתחם הענישה שקבע. בהקשר זה צוין, כי ג'האד לא נטל כל אחריות על ביצוע העבירה; כי נמלט מישראל למשך למעלה משנה בתקופת ניהול משפטו, כשהוא מסב בכך פגיעה נוספת לבני משפחתם של המנוחים, אשר חששו שמא לא יתאפשר למצות עמו את הדין; כי הוא בעל עבר פלילי ותעבורתי; וכי גילו איננו צעיר במיוחד. מכאן, שלא היתה כל סיבה לגזור את עונשו סמוך לתחתית מתחם הענישה. לטענת המדינה, הקלה זו שמורה לנאשמים אשר נוטלים אחריות על מעשיהם, משתלבים במסלול שיקומי כלשהו, או אם מתקיימות בהם נסיבות אישיות מיוחדות אחרות. בנוסף נטען, כי אין מקום להקל עם מי שניהל את משפטו עד תום, תוך התנערות מאחריות, לאורך כל הדרך. כן נטען, כי שגה בית המשפט המחוזי בעת שבחר להתחשב, בשלב גזירת העונש, בתרומת אביו של ג'האד לביטחון ישראל.

8. לבסוף התייחסה המדינה לתיקון 137 לחוק העונשין, אשר הביא לרפורמה בעבירות ההמתה, ולעניינו - המרת עבירת ההריגה, שהעונש בצידה הוא 20 שנות מאסר - לעבירת המתה בקלות דעת, שהעונש בצידה הוא 12 שנות מאסר. המדינה טענה, כי חרף הרפורמה האמורה, ובשים לב לדבריו של בית משפט זה בע"פ 2356/17 רגבי נ' מדינת ישראל (29.6.2020), אין מקום להקל בעונשם של עברייני תנועה, שהביאו במעשיהם למותם של משתמשי דרך אחרים; אדרבה, יש להחמיר את הענישה בגין מעשים אלו, לבטח במקרה דנן, שבו תוצאות העבירה המיטו חורבן כבד על משפחה שלמה. אשר לתקופת פסילת הרישיון, נטען כי שגה בית המשפט המחוזי, כאשר בחר לנכות ממנה את תקופת שהותו של ג'האד בלבנון.

עיקר טענות המערער בע"פ 7969/20

9. ג'האד טוען בערעורו על גזר הדין, כי העונש שהוטל עליו - 8 שנות מאסר בפועל - סוטה לחומך מרמת הענישה המקובלת והראויה בנסיבות דנן. לטענתו, בית המשפט המחוזי התעלם לחלוטין מן הפסיקה שהוגשה לעיונו, ביחס לרמת הענישה הנהוגה במקרים דומים. ג'האד אף הגדיל לעשות, וטען כי האופן שבו נוסח גזר הדין מעורר חשש ממשי למשוא פנים, משבית המשפט המחוזי בחר להתעלם מטיעוני ההגנה, במסגרת גזר הדין. ג'האד פירט בערעורו על אודות נסיבות חייו - המעבר מלבנון ארצה; קשיי הקליטה וההתאקלמות; וכניסתו לדיכאון, אשר גררה לדבריו שימוש בסמים ואשפוז פסיכיאטרי. לבד מן האמור, עמד ג'האד על תרומתו הרבה של אביו לחברה בישראל, ולכך שזו לא זכתה להתחשבות מספקת מצד בית המשפט המחוזי, בעת גזירת העונש. באחרית דבריו טען ג'האד, כי שגה בית המשפט המחוזי כאשר קבע מתחם ענישה הנע בין 7-12 שנות מאסר בפועל. לדבריו, מתחם זה חורג מרף הענישה המקובל. בהקשר זה, הפנה ג'האד לפסיקה, אשר יש בה לשיטתו, כדי לשקף את רמת הענישה הנהוגה.

הדין בערעורים

10. בדיון שהתקיים לפנינו, שבו באי-כוח הצדדים על עיקרי טענותיהם. בד בבד, כאמור, בעקבות המלצתנו, חזר בו ג'האד מערעורו על הכרעת הדין. אשר לטיעונים נגד גזר הדין של בית המשפט המחוזי - ב"כ המדינה הפנה למספר פסקי דין של בית משפט זה כדי לתמוך טענתו בדבר הצורך בהחמרת עונשו של ג'האד, ובנוסף ביקש כי ניתן דעתנו בעת גזירת העונש, להתנהלותו הדיונית של ג'האד, אשר נמלט ללבנון במהלך ההליך המשפטי, ולנזק הכבד שנגרם לבני משפחת המנוחים כתוצאה מהתאונה.

11. ב"כ של ג'האד טענה מנגד, כי אין לייחס כל משקל לטענת המדינה כי ג'האד לא לקח אחריות על מעשיו. לדידה, טענה זו, טעם רב יש בה לפגם, שכן העדר שיתוף הפעולה של ג'האד עם החוקרים לא היה מכוון, אלא נבע מאיבוד זיכרוננו ביחס לתאונה. בנוסף, חזרה ב"כ של ג'האד והזכירה את תרומת אביו של ג'האד למדינה; את קשיי הקליטה וההתאקלמות של ג'האד; את מצבו הנפשי; ואת נסיבות השימוש בסמים. עוד טענה ב"כ של ג'האד, כי פסקי הדין שהוצגו על-ידי המדינה, לתמיכה בטענותיה לגבי מתחם הענישה וקולת העונש, אינם רלבנטיים למקרה דנן. את דבריה סמכה על פסקי דין אחרים, המשקפים ענישה מקלה יותר, ואשר לשיטתה דומים בנסיבותיהם למקרה דנן.

דיון והכרעה

12. לאחר שעיינתי בגזר הדין של בית המשפט המחוזי, ונתתי דעתי על טענות הצדדים מזה ומזה, אלו שבכתב

ואלו שבעל-פה, באתי לכלל מסקנה כי דין הערעורים להידחות. מושכלות יסוד הם, כי התערבותה של ערכאת הערעור בגזר דין, שמורה למצבים חריגים, שבהם נפלה טעות מהותית בהחלטת הערכאה הדיונית, או שהעונש שנגזר על-ידיה חורג באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנהוגת (ראו: ע"פ 1242/97 גרינברג נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (3.2.1998); ע"פ 3091/08 טרייגר נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (29.1.2009)). המקרה שלפנינו אינו בא בגדר אותם מצבים חריגים; גזר הדין מדוד ושקול, והוא ניתן לאחר שקילת כל השיקולים הצריכים לעניין החמור, הכואב והמעיק שעל הפרק.

13. המערערים משיגים על מתחם הענישה שנקבע בעניינו של ג'האד, אך מן המפורסמות הן כי "טענות המערער בדבר פגם שנפל בקביעת מתחם העונש, ממילא אין בהם כדי לחייב התערבות בעונש שנקבע, כל עוד אין בעונש שהושת משום סטייה קיצונית מרמת הענישה הראויה" (ראו: ע"פ 6479/18 קסטיאל נ' מדינת ישראל, פסקה 13 והאסמכתאות שם (23.6.2019)). למעלה מן הצורך, נראה כי גם לגוף הדברים, מתחם הענישה שנקבע בעניין דנן, הולם את מעשיו החמורים של ג'האד, ובהתאם גם העונש עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנהוגה, הרואה בחומרה רבה את התופעה המסוכנת של נהיגה תחת השפעת סמים, המאיימת על שלום הציבור ובטחונו. ודוק: מי שבחר לאחוז בהגה במצב של שכרות, בין אם תחת השפעת סמים מסוכנים, בין אם תחת השפעת אלכוהול, מוחזק כמי שמכּוּן נשק טעון ודרך כלפי עוברי-אורח תמימים שנקרו בדרכו; הפגיעה במשתמשי הדרך במצב דברים זה, איננה שאלה של 'אם' אלא 'מתי'.

14. נזכיר את תכליות הענישה בעבירות כגון דא, כפי שתוארו על-ידי חברי השופט י' עמית, בע"פ 8191/08 גבארה נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (24.5.2014): "לא נקמנות ולא הרצון לרצות איש הם העומדים לנגד עיניו של בית המשפט בבואו לגזור דינו של עבריין, כי אם השאיפה להגשים את התכליות הניצבות בבסיסו של הדין הפלילי, בכללן תכליות ההרתעה והגמול. על בית המשפט להרים את תרומתו ולשאת במלאכת המאבק הנחוש בתאונות הדרכים, וזאת באמצעות מתן ביטוי לערך קדושת החיים על ידי הטלת ענישה מחמירה".

15. כאמור, בעבירות של נהיגה בשכרות (בין אם תחת השפעת אלכוהול, בין אם תחת השפעת סם מסוכן), שהביאו לתוצאה קטלנית, קיים מנעד רחב של עונשים, אשר נגזרים מנסיבות העבירה, תוצאות התאונה, ונסיבותיו האישיות של הנאשם. לדוגמה – בע"פ 6568/16 אסעד נ' מדינת ישראל (8.1.2019) (להלן: עניין אסעד), הנזכר בערעורו של ג'האד, דחה בית משפט זה ערעור על חומרת גזר הדין של בית המשפט המחוזי, אשר השית על הנאשם 3 שנות מאסר בפועל; מאסר על תנאי; פסילת רישיון; וחייב בתשלום פיצויים בגין הריגה תוך כדי נהיגה בשכרות. באותו עניין, הביא הנאשם למותה של אישה, ולפגיעה בגופו של אדם נוסף. בעת דחיית הערעור, הבהיר בית משפט זה, כי דומה שהענישה באותו עניין היתה מקלה יתר על המידה, שכן ניתן בה משקל יתר (ספק אם מוצדק, כדברי בית המשפט) לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בתוך מכלול השיקולים (עניין אסעד, פסקה 20).

גישה מחמירה יותר כלפי עבירות של נהיגה בשכרות או תחת השפעה של סם מסוכן, והמתה של אדם, ננקטה בע"פ 4498/14 גרידיש נ' מדינת ישראל (13.5.2015). בית משפט זה דחה ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי, אשר השית על הנאשם 8 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה, ותשלום פיצויים בגין עבירה של הריגה אגב נהיגה בשכרות. זאת, לאחר שהנאשם הביא למותם של שני אנשים, ולפגיעה בגופם של שניים נוספים. בע"פ 4107/16 כהן נ' מדינת ישראל (22.2.2017) בית משפט זה דחה ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי, אשר השית על הנאשם 8.5 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה, וחייב בתשלום פיצויים בגין עבירה של הריגה אגב נהיגה בשכרות. גם שם, הנאשם הביא למותן של שתי נשים; אציין כי ניתן למצוא קווי דמיון בין שני

המקרים האמורים לבין העניין דנן. באלה כאלה, נהגו הנאשמים במצב של שכרות - במקרה הראשון, תחת השפעת אלכוהול ובמקרה השני, תחת השפעת סם מסוכן, והביאו בכך למותם של שני עוברי אורח שנקרו בדרכם (ראו, כאמור, סעיף 64ב לפקודת התעבורה, שם נקבע כי "שיכור" הוא "מי ששותה משקה משכר בעת נהיגה או בעת שהוא ממונה על הרכב" וכן "מי שבגופו מצוי סם מסוכן או תוצרי חילוף חומרים של סם מסוכן").

בע"פ 2247/10 ימיני נ' מדינת ישראל (12.1.2011) הורשע הנאשם בעבירה של הריגה תוך כדי נהיגה בשכרות, וכן בהפקרה לאחר פגיעה. באותו מקרה, הביא הנאשם למותה של אישה אחת, לפגיעה בגופה של אישה נוספת, ולאחר מכן הפקיר את השתיים לאנחתן. בית המשפט קיבל את הערעור של הנאשם על חומרת גזר הדין, והמיר את עונש המאסר מ-20 שנות מאסר בפועל ל-14 שנות מאסר בפועל, וכמו כן המיר את עונש פסילת הרישיון לצמיתות לפסילת רישיון נהיגה לתקופה של 20 שנה; בע"פ 6193/20 בר זכאי נ' מדינת ישראל (25.3.2021) דחה בית המשפט ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי, אשר השית על הנאשם 12 שנות מאסר בפועל; מאסרים על תנאי; פסילת רישיון; וכן קנס וחיוב בתשלום פיצויים. במקרה זה, הביא הנאשם למותו של ילד אחד, ולפציעתו הקשה של חברו, ולאחר מכן נקט פעולות שונות, בניסיון להסוות את שכרותו, כדי לחמוק מאחריות לפגיעה בילדים. עינינו הרואות, כי במקרים האמורים, הוטלו עונשים חמורים ומכבידים, נוכח התוצאות הקשות שנגרמו כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים, ובשים לב להתנהגותם הפסולה, שנמשכה גם לאחר מעשה.

16. אכן, למרבה הצער, ישנם מקרים רבים נוספים, של תאונות דרכים קטלניות, אשר תוצאותיהן רעות וקשות מנשוא. מן הפסיקה הענפה בנושא אנו למדים, כי קיים מנעד רחב של עונשים על עבירת הריגה בתאונת דרכים תחת השפעת אלכוהול או סם מסוכן, פעמים בנסיבות חמורות ובצירוף עבירות חמורות נוספות, פעמים בצירוף נסיבות מקלות. על כל פנים, בענייננו, העונש שהושת על ג'האד, על כל רכיביו, הריהו עונש שקול ומאוזן, אשר מביא בגדרו את מכלול השיקולים הדרושים; את חומרת המעשים ופגיעתם בקורבנות ובני משפחותיהם, מחד גיסא; ואת נסיבותיו האישיות של ג'האד, מאידך גיסא.

17. אשר לטענת המדינה, לגבי ניכוי פרק הזמן שבו שהה ג'האד בלבנון, מתוך תקופת פסילת רישיון הנהיגה - הרי שמבלי לקבוע מסמרות בדבר, יכול שהיה מקום למנות את תקופת פסילת הרישיון מבלעדי ניכוי זה; ברם, בשים לב להלכה הנוהגת, שעליה עמדת לעיל, בדבר אי-התערבות ערכאת הערעור בגזר הדין של הערכאה הדיונית, אלא במצבים חריגים, ומשלא מצאתי כי נפלה שגיאה מהותית בקביעת הערכאה הדיונית, דין הערעור בעניין זה - להידחות אף הוא.

18. טרם סיום אוסיף, כי לא נעלם מעיני מצבו האישי של ג'האד. אמת נכון הדבר, העונש שהוטל עליו אינו קל; נסיבות החיים המורכבות שנפרשו לפנינו, וקשיי הקליטה וההתאקלמות שחווה, יש בהם כדי להצדיק מידה מסוימת של התחשבות. יחד עם זאת, ולצד האמור, האסון הכבד והנורא שפקד את אשת המנוח, רינה פרץ ובני משפחת כץ; קיפוח חייהם של המנוחים; והפגיעה הבלתי ניתנת לאיחוי העולה מתסקירי נפגעי העבירה שהוצגו לפנינו - יכלו להימנע בנקל; אין מדובר בגזירת גורל. קלות הדעת של ג'האד, אשר בחר לשבת מאחורי ההגה, בעודו נתון להשפעת סם מסוכן, היא שהביאה לנטילת חייהם של המנוחים, ולפגיעה הקשה ברינה פרץ, אשת המנוח, בגוף ובנפש; היא אשר גזרה על בני משפחת המנוחים חיי שכול ואבל. משקיפח חיי אחרים בנהיגתו המסוכנת, תחת השפעת סם מסוכן, במהירות מופרזת, על ג'האד לשאת בעונש ההולם שהשית עליו בית המשפט המחוזי.

סוף דבר

19. בית המשפט המחוזי הוציא תחת-ידו פסק דין מפורט ומנומק כדבעי; השיקולים הרלבנטיים הובאו כולם בחשבון; העונש שהושת על ג'האד, נותן ביטוי למכלול שיקולי הענישה; לא קמה אפוא הצדקה להתערבות מצדה של ערכאת הערעור.

אשר על כן, אציע לחברי לדחות את הערעורים.

ש ו פ ט

השופט י' עמית:

אני מסכים.

ש ו פ ט

השופט ד' מינץ:

אני מסכים.

ש ו פ ט

הוחלט כאמור בפסק דינו של השופט נ' סולברג.

ניתן היום, ז' באלול התשפ"א (15.8.2021).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט